

บทความพิเศษ มองประเทศจีน ในทัศนะ ดร.วิโรจน์ กุศลโนมัย (วิลเลียม วู)

ในปัจจุบัน คงไม่มีใครปฏิเสธการกลับมาของมังกร อย่างจีนที่เป็นประเทศที่มีประชากร 1 ใน 5 ของโลก และปัจจุบันได้เป็นโรงงานของโลกไปแล้ว หมายความว่า สินค้า ที่เราใช้อยู่บนโลกใบนี้ 80% ผลิตจากประเทศจีน ลองดูของใช้ในบ้านหรือแม้แต่ที่ทำงาน ล้วนผลิตจากจีนทั้งสิ้น เพียงแต่ว่า ส่วนใหญ่ผลิตภายใต้แบรนด์ดังระดับโลก ซึ่งเรายังไม่รู้ตัวว่า แรนด์ดังเหล่านี้ว่าจ้างผลิตและเปิดโรงงานในประเทศจีนไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์มือถือทุกยี่ห้อ คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า รองเท้า เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

แล้วอีก 50 ปี ประเทศไหนน่าจะเจริญสุดๆ ก็คงไม่พ้นประเทศใหญ่เช่นกันอย่างอินเดีย ทวีปอเมริกาใต้ และ ทวีปแอฟริกา เพราะอินเดียมีประชากรไม่แพ้จีนเลย คือ ประมาณ 1,000 ล้านคน ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูง และพูดภาษาอังกฤษได้ดี ซึ่งคนกลุ่มนี้มักจะบริการคนยุโรปเป็นหลัก เนื่องจากเคยเป็นเมืองขึ้นมาก่อน ส่วนอเมริกาใต้ ได้ถูกกำหนดให้ ผลิตอาหารให้คนอเมริกาขึ้นมาช้านาน อย่างเช่น ชนมปัง กาแฟ ยาสูบ เป็นต้น จึงควรเป็นฐานการผลิตอาหารของโลกได้มากกว่าสินค้าไฮเทค อย่างอินเดีย ส่วนแอฟริกาที่เช่นกัน เป็นฐานการผลิตอาหารให้คนอังกฤษและยุโรปมากกว่าสินค้าอุตสาหกรรม แต่ถ้ามีการเริ่มผลิตสินค้าต้นน้ำแล้ว อย่างเช่น เม็ดพลาสติก ปูนซีเมนต์ กระดาษ ไม้ เหล็ก เป็นต้น เพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคของประเทศ ก่อนเป็นจุดเริ่มต้นการพัฒนาประเทศ ก็จะมีอุตสาหกรรมปลายน้ำในอนาคตอีกเป็นหมื่นๆ รายการ

แล้วจีนเติบโตอย่างรวดเร็วได้อย่างไร? จีนโตได้ตอนแรกก็ไปอย่างช้าๆ โดยจีนศึกษาข้อดี ข้อเสีย จากประเทศต่างๆทั่วโลกก่อนว่า อเมริกา ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง ไทย สิงคโปร์ เป็นอย่างไร มีข้อดีต่อจีนอย่างไรบ้าง แล้วลองสร้างรูปแบบของประเทศขึ้นมา ที่เหมาะที่สุดกับประเทศจีน โดยทดลองนำเมืองใหม่ อย่าง **เสิ่นเจิ้น** เป็นตัวทดลองในรูปแบบเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้ต่างชาติเข้ามาสร้างงานและลงทุน หาก ดีก็ทำต่อ หากมีปัญหาจะได้ควบคุมได้ ไม่ให้เกิดฟองสบู่ จากนั้นก็เชื่อมโยงเมืองเสิ่นเจิ้น ให้เป็นคลัสเตอร์กับ **จูไห่** และ **กวางเจา** เป็นคลัสเตอร์ 3 เหลี่ยมปากแม่น้ำจูเจียง ซึ่งอยู่ตอนใต้ของประเทศจีนใกล้กับประเทศเพื่อนบ้านอย่างอาเซียน ส่วนเมืองที่ติดฝั่งทะเลตะวันออกก็ตั้งอีก 2-3 กลุ่ม เช่น 3 เหลี่ยมเศรษฐกิจแม่น้ำแยงซีเกียง แถบเซี่ยงไฮ้ Ningbo และเจ้อเจียง คือเนื่องจากประเทศจีนมีรูปคล้ายแม่ไก่ ส่วนที่เป็นเขตเศรษฐกิจที่อุดมสมบูรณ์คือ ไกล่ทะเลอย่างทางตะวันออกและ ใต้เท่านั้น เมืองทางเหนืออย่างปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของภาครัฐและการเมือง เหนือขึ้นไปก็หนาวมาก

ไม่เหมาะในการทำการค้า มีแต่ต้นไม้ ภาคตะวันตกก็มีแต่ภูเขาและกันดาร รัฐบาลจีนจึง ต้องการเปิดประเทศให้คนจีนก่อน เพราะคนจีนส่วนใหญ่พูดอังกฤษไม่ค่อยได้เหมือนอย่างประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากชาตินิยมรัฐบาลจีน จึงต้องการนักธุรกิจที่เข้าใจประเพณี และ วัฒนธรรมจีน อย่างเช่น ชาวจีนโพ้นทะเลจากอาเซียน และทั่วโลก ซึ่งถือว่าเป็นลูกบุญธรรมของจีนมาลงทุนก่อน เพราะลูกบุญธรรมมีความกตัญญูคิดถึงบ้านเกิดตลอดเวลา ส่วนลูกแท้ๆ อย่างเช่น **ไต้หวัน ฮองกง** เป็นลูกฉลาด เวลาแม่จนก็ทำเหมือนไม่รู้จักแม่ แต่พอแม่เริ่มรวยก็จะเริ่มรู้จักบอกว่าเป็นแม่ของตน ซึ่งจริงๆแล้ว แม่ก็ต้องรักลูกแท้ๆ มากกว่าแน่นอน **สุดท้ายแล้วประเทศที่ได้ประโยชน์จาก ประเทศจีนมากที่สุด ก็หนีไม่พ้นลูกแท้ๆอย่างไต้หวัน และฮ่องกง เป็นอันดับแรก** เมื่อมีการลงทุนโดยใช้แรงงานมีฝีมือ ราคาถูกก็สามารถส่งออกได้ อีกทั้งรัฐบาลจีนเริ่มแรกเพียงต้องการ ให้คนจีนมีงานทำ จึงสนับสนุนคืนภาษีให้ผู้ส่งออก 10-15% แต่ต้องใช้บริษัทรัฐบาลจีน เป็น Trading ก่อนในช่วงแรก เมื่อ ประชากรมีงานทำก็มีรายได้ เมื่อมีรายได้ก็จับจ่ายซื้อของ เศรษฐกิจจะพุด รัฐบาลก็เก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยจากภาษี VAT 10% รัฐบาลก็รวย ที่ดินทั้งหมดในประเทศก็ต้องเช่าระยะยาวกับรัฐบาลจีนไม่ให้ขาย จึงไม่ต้องกลัวว่าต่างชาติจะมายึด เมื่อรัฐบาลมีเงินก็สร้างถนน ปรับปรุงการขนส่ง คมนาคม จนทันสมัยทัดเทียมประเทศ อื่นๆ เช่น เครื่องบิน เรือ รถไฟความเร็วสูง 250 กม/ชม. ที่เดินทางระหว่างเมืองได้ภายในไม่กี่ชั่วโมง แล้วนำเงินไปพัฒนา ภาคตะวันตก เรื่องถนนขึ้นเขา เรื่องน้ำ เขื่อน หรือ อ่างเก็บน้ำ เพื่อปั่นไฟให้คนชนบทบนภูเขาใช้ ทุกสิ่งทุกอย่างจีนสามารถทำได้อย่างงดงาม เพราะนำประชาชนเป็นที่ตั้ง แม้ว่าจะมีการคอร์รัปชั่น รับสินบนอยู่ แต่ถ้าจับได้ก็ยิงเป้า ประหารชีวิต หรือติดคุกตลอดชีวิตเลยทีเดียว กฎหมาย ที่นั่นเข้มงวดมาก แค่อัฒนโทษประหารชีวิต ก็ต้องติดคุก 2 สัปดาห์แล้ว

เมื่อรัฐบาลเขาตัวอย่างนี้ ลองมามองรัฐบาลไทยบ้าง หากรัฐบาลของเรามีความจริงใจเท่าเขาสักครึ่งเราก็ไปโลดแล้ว เพราะคนไทยเป็นคนเก่ง สมองไว ขอแค่อย่า ชี้เกียด ชี้โก่ง และอย่าทำงานแบบตัวใครตัวมัน เราต้องทำงานเป็นทีม หรือ เป็นคลัสเตอร์ เวลาไต้หวัน เกาหลี หรือ ญี่ปุ่นเขาไปบุกต่างประเทศ เขาไปเป็นยวง บางทีเมืองทั้งเมืองเป็นนักธุรกิจของเขาหมด ตั้งแต่ธนาคาร โรงแรม ร้านอาหาร อุตสาหกรรม และร้านค้า ห้างสรรพสินค้า ส่วนเรื่องการติดต่อกับคนจีน ถ้าสามารถพูดจีนได้ กินเหล้าเป็น สูบบุหรี่ได้ ถือว่าได้เปรียบมากๆแล้ว ฉบับนี้ขอจบเพียงเท่านี้ก่อน เอาแค่หอมปากหอมคอ พอเข้าใจ แล้วพบกันใหม่นะครับ